

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון י"ב בחשוון תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - ס"ד

1. **טומאת שרץ שהייתה צפה על המים וספק אם נגעה בטהרות, אינה מטמאה. במה נחלקו בברייתא בענין זה?**
  - א. **לתנא קמא** - ספק טומאה צפה, בין אם המים בכלים בין אם המים בקרקע - טהורה. **מקורו** - נאמר לגבי טומאת שרץ, 'בכל השרץ השורץ', משמע כל מקום שהוא שורץ, ומאידך כתוב 'על הארץ' ומשמע שאם צף אינו מטמא, הא כיצד - אם ודאי נגע בטומאה, טמא. אם ספק אם נגע בטומאה הצפה, טהור.
  - ב. **ר' שמעון** - בכלים - טמאה, בקרקע - טהורה.
  - ב. **מקורו** - כתוב 'אך מעין' משמע שצף אינו טמא. מאידך כתיב 'יטמא' משמע בכל מקום, הא כיצד - צפה בכלים - טמא, בקרקע - טהור.

2. **ברייתא - כל הטומאות שהיו ניטלין או נגררין - וספק אם נגעה הטומאה בטהרות - טמא, מפני שהן כמנוחין, ולא כטומאה צפה. והנזרקין שספק אם נגעו בטהרות - טהור. כיון שדינים כטומאה צפה. באלו אופנים אפילו טומאה צפה, מטמאה מספק?**
  - א. כזית המת שזרק ליד טהרות וספק אם הכזית האהיל עליהם.
  - ב. זרק טהרות וספק אם האהילו על המת.
  - ג. וכל טומאה שמטמאת אף מה שלמעלה או למטה ממנה ולא נוגעת בה, לרבות זב וזבה המטמא עשר מצעות שתחתיו או ערימת כלים שמעליו, אף שאינו נוגע בהם. **והטעם בכל אלו** - כיון שהמקור לטומאה צפה היא משרץ והוא מטמא רק במגע, לכן מטהרים רק במגע השייך בשרץ.

3. **רמי בר חמא נסתפק: מת בכלי וכלי צף על פני המים, האם הולכים אחר הכלי ונחשב טומאה צפה ולא נטמאו הטהרות, או שהולכים אחר המת שאינו צף. מה הגמרא מוסיפה להסתפק בזה?**
  - א. **אם תכריע שלא הולכים אחר הכלי** - כיצד הדין במת על גבי שרץ שצף, וספק אם נגע בטהרות, מה דינם, האם כיון ששרץ מטמא עד הערב והמת מטמא שבעה, חלוקים הם ונחשב כמנוח בכלי, או שמא מאחר ששניהם מטמאים נחשבים כטומאה אחת עבה, ואף המת הוא טומאה צפה וטהור.
  - ב. **אם תכריע שנחשב כמנוח בכלי ויהיה טמא** - כיצד הדין בשרץ על גבי נבלה ונבלה צפה, האם כיון ששניהם מטמאות עד הערב, נחשבים כטומאה אחת, או שמא כיון שנבלה מטמאה בכזית ושרץ בכעדשה, נחשבים נפרדים.
  - ג. **כיצד הדין בשרץ על גבי שרץ** - האם נחשב שיעור אחד, או שכיון שהם גופים חלוקים, אין העליון נחשב כמנוח בכלי.
  - ד. **אם תכריע שנחשב כמנוח בכלי** - כיצד הדין בשרץ ע"ג נבלה שנימוחה, האם נחשבת משקה ואינה חוצצת, או שכיון שהיתה אוכל, חוצצת.
  - ה. **אם תכריע שנחשב אוכל וחוצץ** - כיצד הדין בשרץ המונח ע"ג שכבת זרע - האם כיון שמטמאה נחשב כדבר יבש, או כמשקה שאינו חוצץ.
  - ו. **אם תכריע שכיון שנעקרה מהגוף נחשבת כאוכל וחוצצת** - כיצד הדין בשרץ ע"ג מי חטאת ומי חטאת צפין על גבי המים. ובכל אלו תיקו.

4. **נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום ביום שביעי לטהרתן מטומאת מת, ולא ידעו מכך, הנזיר מנה טהרה וגילח, והעושה פסח, הקריב. מה דינם?**

רב המנונא - טהורים. הטעם: טומאת התהום אינה אלימה לסתור נזירותו או לבטל פסחו שהקריב.

הקשה רבא ממשנתנו: ירד ליטהר מטומאת המת - טמא, שחזקת טמא טמא, וחזקת טהור טהור.

ענה רב המנונא - אכן מודה אני לגבי נזיר שעוד לא גילח שנטמא, ודברי הם בניזר שכבר גילח.

אמר רבא - אף אני מודה לך בעושה פסח שכבר הזה וטבל והקריב - שאינו צריך להקריב שוב, וכן נזיר שגילח אינו סותר. ולפ"ז מודים זה לזה. ואף שנזיר שגילח עוד לא העריב שמשו, הוא מצידו סיים את סדר טהרתו, והשמש שוקעת מעצמה ואינו נחשב בחזקת טומאה.

5. **אשה שילדה נקבה ונתעברה שוב בימי טהרתה והפילה את ולדה. האם תביא קרבן נוסף על הולד?**

אם הפילה ביום מלאת [יום 81] - תביא, הפילה תוך מלאת - לא תביא, ויוצאת ידי חובה בקרבן אחד על שתי הלידות.

ואף אם היה לידה שלישית בתוך מלאות של שניה ולאחר מלאות של ראשונה - לא תביא קרבן נוסף - דכתיב 'ובמלאת ימי טהרה' ביום מלאת תביא, תוך מלאת לא תביא. וביאר רב כהנא כיון שעוד לא יצאה שעה שראויה להביא בה קרבן, נחשבת בלידה השלישית כבתוך מלאות של ראשון.

ואף שם הסביר אב"י שאינה נחשבת מחוסרת הערב שמש, כיון שהשמש מעצמה שוקעת.